KONINRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 7e februari 1985 door de Minister van Sociale Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende de jaarlijkse vakantie en de bijkomende vakantie der mijnwerkers en gelijkgestelden", heeft de 14e maart 1985 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 7 février 1985, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "relatif aux vacances annuelles et aux vacances complémentaires des ouvriers mineurs et assimilés", a donné le 14 mars 1985 l'avis suivant :

Het ontwerp heeft tot doel de thans bestaande reglementering van de jaarlijkse vakantie en het vakantiegeld van de mijnwerkers in één koninklijk besluit onder te brengen.

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. De Minister van Sociale Zaken wijst er in zijn adviesaanvraag op dat artikel 20 van het ontwerp nieuw is : het bepaalt dat de bijkomende vakantie moet worden toegekend tijdens de twaalf maanden volgend op het einde van het vakantiedienstjaar, terwijl krachtens artikel 19, eerste lid, van het thans geldende koninklijk besluit van 28 juni 1967, deze termijn zich uitstrekt tot 30 juni van het daarop volgende jaar.

De Raad van State meent nog de volgende wijzigingen te moeten aanstippen.

De bepaling van artikel 8, 2°, is een verstrakking ten overstaan van die onder artikel 1, 2°, van het koninklijk besluit van 27 juni 1967.

In artikel 16, 8°, zijn de "uitkeringen wegens voortdurende ongeschiktheid" van artikel 15, § 2, 8°, van het koninklijk besluit van 28 juni 1967, weggevallen.

Ook de artikelen 27 en 31, tweede lid, zijn nieuw; deze bepalingen worden hierna behandeld.

.../...

2. Onder Hoofdstuk V, Gemeenschappelijke bepalingen, bepaalt artikel 24 dat "de datum van de vakantie jaarlijks door de ondernemingsraad wordt vastgesteld of, bij ontstentenis, in gemeenschappelijk overleg tussen werkgever en werknemer.

Bij onenigheid omtrent de vakantiedatum wordt het geschil door de arbeidsgerechten beslecht".

Daarnaast stelt artikel 5 :

"Onverminderd de bepalingen van artikel 7 wordt, indien de werkgever verlangt zijn personeel gezamenlijk vakantie te geven, de datum van de vakantie, bij gebrek aan een rechtstreeks akkoord tussen de partijen, vastgesteld door de werkgever met instemming van de de groepering(en) waarbij de meerderheid van zijn personeel is aangesloten".

De Regering zal moeten nagaan of deze regeling, welke thans in artikel 12 van het koninklijk besluit van 28 mei 1967 voorkomt, niet moet aangepast of minstens verduidelijkt worden, door ze, zo mogelijk, nauwer te doen aansluiten bij die van titel IV van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie der loonarbeiders.

.../...

3. Artikel 27 van het ontwerp bepaalt : "de gemeenten en andere openbare instellingen zijn ertoe gehouden aan het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers kosteloos alle inlichtingen te verstrekken vereist voor de toepassing van dit besluit".

Deze bepaling vindt geen rechtsgrond in de gecoördineerde wetten van 28 juni 1971, noch in de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden.

Een optreden van de wetgever is daartoe vereist, zoals dit gebeurde voor de invoeging bij artikel 63 van de wet van 4 augustus 1978, van artikel 32bis in de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

4. Artikel 31 van het ontwerp luidt als volgt :

"Artikel 31.-

Geschillen tussen de mijnwerkers en het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, ontstaan uit de toepassing van dit besluit, behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank.

Het verhaal tegen de bestreden bestuurlijke rechtshandeling moet, op straffe van verval, binnen de maand na de kennisgeving ervan of van de uitkering van het voordeel bij de bevoegde arbeidsrechtbank worden ingediend".

.../...

Afgezien van het feit dat het eerste lid een herhaling is van de bepaling van artikel 62 van de gecoördineerde wetten, moet het tweede lid alleszins worden geschrapt, omdat het strijdig is met artikel 17, tweede lid, van die gecoördineerde wetten, volgens hetwelk "het verhaal van de werknemers tegen de instelling die tot de schuld gehouden is, terzelfdertijd verjaart als de strafvordering".

5. Artikel 1 van het ontwerp bepaalt dat de werknemers op wie het van toepassing is, in het besluit "mijnwerkers" zullen genoemd worden.

Deze bepaling wordt niet consequent toegepast; men leze daartoe artikel 6, 4°, 5° en 6°, b; artikel 7; artikel 10, 4° en 5°; artikel 11, § 1 en § 2; de artikelen 12, § 1, en 14, § 2, 1°; artikel 16, eerste lid; artikel 18, § 1, 2° en 3°; artikel 19, § 1, enz.

Ofwel passe men al die bepalingen aan, ofwel schrappe men de desbetreffende zinsnede in artikel 1.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Opschrift.

Men vervolledige het opschrift als volgt :

"Koninklijk besluit betreffende de jaarlijkse vakantie, de bijkomende vakantie, het vakantiegeld en de kosteloze reiskaarten van de mijnwerkers en gelijkgestelden".

.../...

Aanhef.

De rechtsgrond dient te worden gepreciseerd door de vermelding van de desbetreffende artikelen van respectievelijk de besluitwet van 10 januari 1945, de gecoördineerde wetten van 28 juni 1971 en de besluitwet van 14 april 1945.

Men schrijve derhalve :

"Gelet op de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden, inzonderheid op artikel 1, 6°, gewijzigd bij de wet van 27 maart 1951,artikel 2, § 3, 6°, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr 96 van 28 september 1982, en § 7, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr 214 van 30 september 1983, en artikel 3, § 1, zoals vervangen bij het koninklijk besluit nr 50 van 24 oktober 1967, en § 3, zoals vervangen bij hoofdartikel 3 (wijzigende bepalingen), artikel 64, § 1, van de wet van 10 oktober 1967;

Gelet op de besluitwet van 14 april 1945 betreffende de bijkomende voordelen bij de jaarlijkse vakantie ten gunste van de mijnwerkers van de steenkolenmijnen, inzonderheid artikel 1, gewijzigd bij de wet van 7 juni 1949 en het koninklijk besluit nr 8 van 23 oktober 1978;

Gelet op de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971, inzonderheid de artikelen 8 en 10;" .

.../...

Artikelen 2 en 3.

Deze artikelen hernemen de bepalingen van respectievelijk artikel 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, en van artikel 1, 6°, van de besluitwet van 10 januari 1945. Zij dienen dus te worden geschrapt. Hoofdstuk I kan dan als opschrift dragen : "Toepassingsgebied" en de indeling in afdelingen vervalt. De nummering van de overige artikelen moet worden aangepast.

Artikel 4.

Het tweede lid passe men als volgt aan :

"Het aantal vakantiedagen wordt berekend door ... het produkt van de vermenigvuldiging van het bruto vakantiegeld, bepaald door artikel 14, met het aantal ...".

Artikel 5.

Er moge worden verwezen naar de algemene opmerkingen.

Men vervange alleszins "gezamenlijke vakantie" door "collectieve vakantie".

.../...

Artikel 6.

Men beginne dit artikel als volgt :

"Zowel de individuele als de collectieve vakantie wordt toegestaan volgens de hiernavolgende regels : ...".

In 6° schrijve men "onverminderd het bepaalde in 3° en 4°, ...".

Artikel 8.

Men wijzige de inleidende zin als volgt : "Met betrekking tot de berekening van de jaarlijkse vakantie der mijnwerkers ...".

In 13° schrijve men : "door de Minister die Tewerkstelling en Arbeid of door de Minister die Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft;".

Artikel 9.

Voor § 2 wordt de volgende tekst in overweging gegeven :

"§ 2. Voor gelijkstelling komen alleen die dagen in aanmerking waarop de mijnwerker op grond van de arbeidsovereenkomst had moeten arbeiden".

Artikel 11.

Men wijzige § 1, 1°, als volgt :

.../...

"1° door een arbeidsovereenkomst of een leerovereenkomst verbonden zijn op de werkdag die voorafgaat aan de eerste dag van het tijdvak dat voor gelijkstelling in aanmerking komt".

In 2° van dezelfde paragraaf schrijve men : "... die hetzij de eerste dag van het voor gelijkstelling in aanmerking komende tijdvak, hetzij, in voorkomend geval, de aanvangsdag van de werkstaking of de uitsluiting voorafgaan, indien de tot gelijkstelling aanleiding gevende gebeurtenis zich tijdens dit tijdvak voordoet".

In de Franse tekst vervange men "éventuellement" door "le cas échéant".

Artikel 14.

In § 2, 2°, derde zin, schrijve men : "Voor de mijnwerkers die tijdens het vakantiedienstjaar niet werkelijk hebben gearbeid, is het in aanmerking te nemen fictief loon ...".

Ook in de laatste zin schrijve men : "... van dit dienstjaar te worden in aanmerking genomen".

Artikel 15.

In het eerste lid vervange men "hun regelmatigheid bij het werk" door "hun regelmatige aanwezigheid op het werk".

In het tweede lid schrijve men "vakantiedienstjaar" in plaats van "het beschouwde jaar".

.../...

Artikel 16.

In het tweede lid, 1°, schrijve men "... onderbreekt de hiervoor bedoelde doorlopende tewerkstelling niet;".

In 4° corrigere men de Nederlandse tekst als volgt : "... in dit geval wordt het aantal volle maanden van het vakantiedienstjaar gedurende welke die werklieden als werkman van de ondergrond hebben gewerkt, verkregen door het aantal dagen dat zij in de ondergrond hebben gearbeid, te delen door 24 en, zo nodig, het quotiënt naar de lagere eenheid af te ronden". In de Franse tekst leze men in fine : "... les travaux souterrains, en ramenant, le cas échéant, le résultat à l'unité inférieure".

In 7° vervange men het laatste woord "toegestaan" door "toegekend".

Artikel 17.

Men schrijve "Ingeval de arbeidsovereenkomst voorziet in deeltijdse arbeid, ...". Dezelfde opmerking geldt met betrekking tot artikel 19, § 3.

Artikel 22.

In § 4, laatste lid, schrijve men "... het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen te doen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn".

Le projet a pour objet de réunir en un arrêté royal unique la réglementation actuelle des vacances annuelles et du pécule de vacances des ouvriers mineurs.

OBSERVATIONS GENERALES.

1. Dans sa demande d'avis, le Ministre des Affaires sociales signale que l'article 20 du projet est nouveau : cet article prévoit que les vacances complémentaires doivent être accordées au cours des douze mois suivant la fin de l'exercice des vacances, alors qu'en vertu de l'article 19, alinéa ler, de l'arrêté royal du 28 juin 1967 actuellement en vigueur, ce délai s'étend jusqu'au 30 juin de l'année suivante.

Le Conseil d'Etat estime devoir relever en outre les modifications suivantes.

La disposition de l'article 8, 2°, est plus rigide que celle de l'article ler, 2°, de l'arrêté royal du 27 juin 1967.

A l'article 16, 8°, les "indemnités de maladie prolongée" visées à l'article 15, § 2, 8°, de l'arrêté royal du 28 juin 1967 ne sont plus mentionnées.

Les articles 27 et 31, alinéa 2, sont également nouveaux; ces dispositions seront examinées ci-après.

.../...

2. Au chapitre V, "Dispositions communes", l'article 24 dispose que "la date des vacances est fixée annuellement par le conseil d'entreprise ou à défaut, de commun accord entre l'employeur et le travailleur.

En cas de désaccord sur la date des vacances, ce différend est tranché par les juridictions du travail".

Par ailleurs, l'article 5 dispose :

> "Sans préjudice des dispositions de l'article 7, si l' employeur désire accorder des vacances collectives à son personnel, la date des vacances est, à défaut d'accord direct entre les parties, établie par l'employeur, d'accord avec le ou les groupements auxquels est affiliée la majorité de son personnel".

Le Gouvernement aura à examiner si cette disposition, qui figure actuellement à l'article 12 de l'arrêté royal du 28 mai 1967, ne devrait pas être adaptée ou tout au moins précisée, en la rapprochant, si possible, de celle du titre IV de l'arrêté royal du 30 mars 1967 déterminant les modalités générales d'exécution des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés.

3. L'article 27 du projet dispose : "Les communes et autres organismes publics sont tenus de fournir gratuitement au Fonds national de retraite des ouvriers mineurs tous les renseignements requis pour l'application du présent arrêté".

.../...

Cette disposition ne trouve pas de fondement légal dans les lois coordonnées du 28 juin 1971, ni dans l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés.

Une intervention du législateur est requise à cet effet, comme ce fut le cas pour l'article 32bis que l'article 63 de la loi du 4 août 1978 a inséré dans la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernent la sécurité sociale des travailleurs.

4. L'article 31 du projet s'énonce comme suit :

"Article 31.-

Les contestations entre les ouvriers mineurs et le Fonds national de retraite des ouvriers mineurs résultant de l'application du présent arrêté, sont de la compétence du tribunal du travail.

Les recours contre les décisions administratives contestées, doit sous peine de déchéance, être introduit auprès du tribunal du travail compétent dans le mois de leur notification ou du paiement de l'avantage".

L'alinéa 1er ne fait que répéter la disposition de l'article 62 des lois coordonnées. Il y a lieu, en tout état de cause, de supprimer l'alinéa 2 car il est contraire à l'article 17, alinéa 2, de ces lois coordonnées, en vertu duquel "le recours (du travailleur) contre l'organisme débiteur se prescrit en même temps que l'action pénale".

.../...

5. L'article ler de l'arrêté en projet dispose que les travailleurs auxquels celui-ci s'applique seront dénommés "ouvriers mineurs" dans la suite de l'arrêté.

Cette disposition n'est pas appliquée de manière conséquente. On se reportera, pour s'en convaincre, à l'article 6, 4°, 5° et 6°, b, à l'article 7, à l'article 10, 4° et 5°, à l'article 11, § ler et § 2, aux articles 12, § ler, et 14, § 2, 1°, à l'article 16, alinéa ler, à l'article 18, § ler, 2° et 3°, à l'article 19, § ler, etc...

De deux choses l'une : ou bien l'on adapte toutes ces dispositions ou bien l'on supprime, à l'article ler, le membre de phrase concerné.

OBSERVATIONS PARTICULIERES.

Intitulé.

Il conviendrait de compléter l'intitulé comme suit :

"Arrêté royal relatif aux vacances annuelles, aux vacances complémentaires, au pécule de vacances et aux titres de voyage gratuit des ouvriers mineurs et assimilés".

.../...

Préambule.

Il y a lieu de préciser le fondement légal en mentionnant les articles concernés respectivement de l'arrêté-loi du 10 janvier 1945, des lois coordonnées du 28 juin 1971 et de l'arrêté-loi du 14 avril 1945.

Il conviendra dès lors d'écrire :

"Vu l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés, notamment l'article 1er, 6°, modifié par la loi du 27 mars 1951, l'article 2, § 3, 6°, modifié par l'arrêté royal n° 96 du 28 septembre 1982, et § 7, modifié par l'arrêté royal n° 214 du 30 septembre 1983, et l'article 3, § 1er, tel qu'il a été remplacé par l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967, et § 3, tel qu'il a été remplacé par l'article 3 principal (dispositions modificatives), article 64, § 1er, de loi du 10 octobre 1967);

Vu l'arrêté-loi du 14 avril 1945 sur les avantages complémentaires aux vacances annuelles des ouvriers mineurs des charbonnages, notamment l'article 1er, modifié par la loi du 7 juin 1949 et l'arrêté royal n° 8 du 23 octobre 1978;

Vu les lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 28 juin 1971, notamment les articles 8 et 10;".

Articles 2 et 3.

Ces articles reproduisent respectivement les dispositions de l'article 3, alinéa 2, des lois coordonnées relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, et celles de l'article ler, 6°, de l'arrêté-loi du 10 janvier 1945. Ils doivent donc être supprimés. Le chapitre I peut dès lors s'intituler : "Champ d'application" et la division en sections peut être omise. La numérotation des articles restants sera adaptée en conséquence.

Article 4.

Il convient de remanier l'alinéa 2 comme suit :

"Le nombre de jours de vacances s'obtient ... , le produit de la multiplication du pécule de vacances brut, défini à l'article 14, par le nombre...".

Article 5.

On se reportera aux observations générales.

Il y a lieu, en tout état de cause, de remplacer dans la version néerlandaise, les mots "gezamenlijke vakantie" par "collectieve vakantie".

Article 6.

Il serait préférable de faire débuter le texte néerlandais de cet article comme suit :

"Zowel de individuele als de collectieve vakantie wordt toegestaan volgens de hiernavolgende regels...".

Au 6°, il y a lieu d'écrire : "sans préjudice des dispositions du 3° et du 4°".

Article 8.

Il conviendrait de modifier la phrase introductive comme suit : "Pour le calcul des vacances annuelles des ouvriers mineurs, sont assimilés à ...".

Au 13°, il y a lieu d'écrire : "par le Ministre qui a le travail et l'emploi dans ses attributions ou par le Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions;".

Article 9.

Le texte suivant est suggéré pour le paragraphe 2 :

"§ 2. Seuls sont assimilables, les jours où l'ouvrier mineur aurait dû travailler en vertu du contrat de travail".

.../...

Article 11.

Il convient de modifier le texte néerlandais du paragraphe ler, 1°, comme suit :

"1° door een arbeidsovereenkomst of een leerovereenkomst verbonden zijn op de werkdag die voorafgaat aan de eerste dag van het tijdvak dat voor gelijkstelling in aanmerking komt".

Au 2° du même paragraphe, il y a lieu de remplacer "éventuellement" par "le cas échéant". Le texte néerlandais du 2°, sera rédigé comme suit : "... die hetzij de eerste dag van het voor gelijkstelling in aanmerking komende tijdvak, hetzij, in voorkomend geval, de aanvangsdag van de werkstaking of de uitsluiting voorafgaan, indien de tot gelijkstelling aanleiding gevende gebeurtenis zich tijdens dit tijdvak voordoet".

Article 14.

Dans la version néerlandaise du paragraphe 2, 2°, troisième phrase, il y a lieu d'écrire : "Voor de mijnwerkers die tijdens het vakantiedienstjaar niet werkelijk hebben gearbeid, is het in aanmerking te nemen fictief loon...".

.../...

Dans la version néerlandaise de la dernière phrase, il y a lieu d'écrire de même "... van dit dienstjaar te worden in aanmerking genomen".

Article 15.

Dans la version néerlandaise de l'alinéa ler, il y a lieu de remplacer "hun regelmatigheid bij het werk" par "hun regelmatige aanwezigheid op het werk".

A l'alinéa 2, il y a lieu d'écrire "l'exercice de vacances entier" au lieu de "l'armée de référence entière".

Article 16.

Dans le texte néerlandais de l'alinéa 2, ler, il y a lieu d'écrire "onderbreekt de hiervoor bedoelde doorlopende tewerkstelling niet;".

Au 4°, il convient d'écrire in fine :

"... les travaux souterrains, en ramenant, le cas échéant, le résultat à l'unité inférieure".

Le texte néerlandais du 4° sera corrigé comme suit : "... in dit geval wordt het aantal volle maanden van het vakantiedienstjaar gedurende welke die werklieden als werkman van de ondergrond hebben gewerkt, verkregen door het aantal dagen dat zij in de ondergrond hebben gearbeid, te delen door 24 en, zo nodig, het quotiënt naar de lagere eenheid af te ronden".

Dans le texte néerlandais du 7°, il y a lieu de remplacer le dernier mot "toegestaan" par "toegekend".

Article 17.

Dans le texte néerlandais, il y a lieu d'écrire : "Ingeval de arbeidsovereenkomst voorziet in deeltijdse arbeid,...". La même observation s'applique à l'article 19, § 3.

Article 22.

Au paragraphe 4, dernier alinéa, il y a lieu d'écrire:"... l'arrêté royal du 31 mai 1933 concernant les déclarations à faire en matière de subventions, indemnités et allocations de toute nature, qui sont, en tout ou en partie, à charge de l'Etat".

De kamer was samengesteld uit

de Heer : H. COREMANS,
Monsieur :

de Heer : J. VERMEIRE,
Monsieur :
Mevrouw : S. VANDERHAEGEN,
Madame :

de Heren : S. FREDERICQ,
Messieurs:
G. SCHRANS,

Mevrouw : M. BENARD,
Madame :

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. H. COREMANS.
Het verslag werd uitgebracht door de H. M. GROMMEN, eerste auditeur.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

M. BENARD.

La chambre était composée de

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

assessoren van de afdeling wetgeving,
assesseurs de la section de législation,

griffier,
greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. H. COREMANS.
Le rapport a été présenté par M. M. GROMMEN, premier auditeur.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

H. COREMANS.